

עין משפט
גר מצוה

קָנָה א מִי פֶדֶד מֹהֵל
לִישֹׁת הָלֵל יֵב שֶׁנֶּה
פָּשָׁן מִחַ טוֹשִׁיעַ אֲרִיעַ
סִימָן מִד טָעוּף ו:
קָנָה ב מִי פֶדֶד מֹהֵל
לִישֹׁת הָלֵל יֵב שֶׁנֶּה
א שֶׁנֶּה לְאִוֵּן קָח טוֹשִׁיעַ
שֶׁס סִימָן ד טָעוּף י:
קָנָה ג מִי פֶדֶד מֹהֵל
יִסְדֵי הַסְּחָרָה הָלֵל ו:
קָנָה ד ה מִי פֶדֶד מֹהֵל
שֶׁנֶּה הָלֵל ו:

תורה אור השלם

1. ואמר שכב שכב אשכ
 ואתה ותהי נדחת עולי
 אשכ בשעת ימיך
 המושב: אתה ושכב
 עלי אשכ:
 ויקראו לו כ:
 2. ואמר לו תוכל
 לראת את קני כו לא
 יראני ואתם וזה:
 שמוח לו כ:
 3. בשעת מות המלך
 עזרו וקראו את אורי
 ישב על סבא רב ונשא
 תהילתו מלאים את:
 ישעיהו א ו:
 4. כי מר גדול
 לו אלמדם קרובי אליו
 כח אליהם ככל קרובי
 אלו:
 דברים ט ז:
 5. דרשו ? ברמזא
 קראתו ביוצא קרוב:
 ברוך שמו כ ו:
 6. לא תהיה מושב
 ועקרב אתה בשעת
 מספר ימים אמל:
 שמוח לו כ:
 7. והסעת על ידך
 חמש עשרה קנה ונמך
 חמש עשרה אצילך
 העיר תהא נגזית על
 העיר הוואת למעי
 ולמען דור עבדי:
 מלכים ב כ ו:
 8. ואמר יא ילי כי
 נדמית כי יא שמו
 שפתים אבני וכו' וכן
 שמו שפתים אבני ישב
 כי את המלך ? צעאת
 יא עני:
 ישעיהו ו ז:

מוסף רש"י

הובא בעמוד הבא

תוספות ישנים

[illegible]

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

דשאר וא"ת א"כ אמאי
יבס אמאי תיסק אדעתא
ן דלאו דשאר וי"ל דאליבא
טריך לאשמועין שפיר דלא

ועל הסוטה שאין ה
תפסי בה קידושין שנ
אפי' בשעת נדתה ת
גמלי' והא תפסי בה
הכל מודים בבא על
שומרת יכם שאין
שומרת יכם מספקא
כשמואל: א"ר שמעון
שמעון בן עזאי אומר
בירושלים וכתוב ב
מאשת איש וכתוב
בן עקב קב וגוי וכת
ישעיה אמר רבא מו
ליה משה רבך אמר
וחי ואת אמרת ורא
רם ונשא משה רבך
בכל קראנו אליו ו
בהמצאו משה רבך
אמלא ואת אמרת ו
עשרה שנה אמר יש
מקבל מה דאימא
אישויה מויד אמר
אתויה לארוא ונסר
נה נפשיה משום דא
שפתים אנכי יושב
אהרדי ואראה את
נסתכלו כבאספקלרי
רבינו נסתכל באספ
בהמצאו ור' ה
יוחיד אימת אמר ר
אבובי דאלו עשרה
ליום הכפורים את
תנאי היא דתנאי א

[illegible]

ועל הסוטה שאין הולד ממזר *גדה דהא תפסי בה קידושין שנאמר יותהי נרתה עליו אפי' בשעת נרתה תפסי בה קידושין סוטה נגמיו דהא תפסי בה קידושין תניא גמי הכי *הכל מודים בבא על הגדה ועל הסוטה ועל שומרת יכם שאין הולד ממזר ואבי' שומרת יכם מספקא ליה אי *כרב אי *ר שמעון בן עזאי כו' תני כששמואל: א"ר שמעון בן עזאי אומר מצאתי מלתי יוחסין בירושלים וכתוב בה איש פלוני ממזר מאשת איש וכתוב בה *משנת ר' אליעזר ובן יעקב קב ונקי וכתוב בה מנשה הרג את ישיעיה אמר רבא מידן דייניה וקטליה אמר ליה משה רבך אמר *כי לא ידאני האדם וחוץ ואת אמרת *ואראה את ה' וישב על כסא רם ונשא משה רבך אמר ימי כה' אלהינו בכל קראנו אליו ואת אמרת *דרשו ה' בהמצאו משה רבך אמר *את מספר ימך אמלא ואת אמרת *והוכפתי על ימך חמש עשרה שנה אמר ישיעיה ידענא ביה דלא מקבל מה דאמיא ליה ואי אמיא ליה אישוייה מויד אמר שם איבלע בארזא אתויה לארזא ונסרוה כי טמא להדי פומא נה נפשיה משום דאמר *ובתוך עם טמא שפתים אנכי וישב מכל מקום קשו קראי אהרדי ואראה את ה' כדתניא *כל הנביאים נסתכלו *באספקלריא שאניה מאירה משה רבינו נסתכל באספקלריא המאירה דרשו ה' בהמצאו *הא ביחיד הא בצבור ויחיד אימת אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב *אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים את מספר ימך אמלא תנאי היא דתניא את מספר ימך אמלא

לֹאשֶׁת אֶבֶן דָּהָא מוֹרִי דְּרֹאֵה
זֶה וְלֹא יִלְפִין מִיָּד מִשְׁלַח
בְּכָל תַּנְחֵם דִּמְתַּנְחִין דְּלִין
זֶה וְלֹא דִרֵּשׁ יוֹרֵי דְרֹאֵה
אֶחָד בָּרַע עֵצִין לְהַיּוֹר מוֹרִיא
וְתַפְסִי נָה לְאַחֲרֵי דוֹרֵס
”עֵקִיבָה דְּלֹאֵר אִין קִדּוּשִׁין נְמִי תַפְסִי בְּכָל חֵיבִי לְאִין דִּלְ
מוֹפְסִין נְמִי בְּכֻלָּן וְלֹאֵר אִין לְהֻלֵּק בֵּין לֹא יִמְנָה לְשִׁי
וְתַפְסִין בְּחֵיבִי לְאִין דְּלֹא דְּסָרִי בְּהִי מְמֹר מִיַּיְיִרֵּה
לֹאשֶׁת אֶבֶן **סוֹטָה** נְמִי דְּהֵא מִסְכָּה בְּהִי קִדּוּשִׁין דְּפִי בְּקִי
פַּקֵּי קִדּוּשִׁין וְאִשְׁלִי נְמִי אִלְעִטְרִין קֶרֶף לְאִתּוּי דְּתַפְסִי
דְּרֹשִׁין פִּי” שְׁגִרְשָׁה וּמַחֲזִירָה וְהוּיָה דְּמַחֲזִיב בְּהִי קֶרֶף לְהַיּוֹר
וְתַפְסִי וְלִקְרָן דִּי פִי: דְּבִקּוּטָה וְדִלִּי תַפְסִי קִדּוּשִׁין וְלֹא פִלְגִי
זֶה וְלֹא נְמִי דְּאִוְרִימָא וְזִית לֹא כְּמוֹבִי בִּי” וְהִיטֵּי עַל
בְּפִרְקָה עֲרִי מִסְכָּה (קִדּוּשִׁין דִּי פִי: עַמָּה) נְמִי שְׁמַעַל לְדִלּוּת לֹא
בֵּין לִקְרָה דְּרַךְ הוּיָה אִסְפֵּרָה מוֹרֵה וְזִית בְּסוֹף הָאוֹמֵר בְּקִי
כִּי” דְּכִי תַחֲשִׁין מוֹיִתָּה וְסוֹטָה נִפְקָא לָן מִקְרָא לְדִלּוּת
וְלִקְרָן וְזִית עוֹשֶׂה וְזִין עוֹשֶׂה מְמֹרִים יוֹרֵל דֵּלָה בְּעִי לְאִקְרָא
וְסוֹטָה וְנוֹעֵל יוֹרֵל דֵּלָה כְּמוֹבִי בִי תַחֲשִׁין נוֹעֵל כְּדִקְדָּמָה
בְּעִי דְּמַסְכָּה וְזִין לֹא מְמֹר מִדְּאִוְרִימָא מִדְּרַבְּנִין מִיָּה
בְּעִלְיָן וְיִשְׁלַח וְאִחֲרִי בִּי בְּעִלָּה דְּהוֹלֵר מְמֹר וְתַלָּא
כִּי שֵׁלָה חוֹטֵה תַחַח בְּעִלָּה וְעוֹד דְּכִרִּישׁ יֵשׁ מוֹתֵרוֹת וְלִקְ
מְמֹר אִשְׁלִי מִדְּרַבְּנִין לֹא מְרַבָּל לִיֵּה כְּדִקְדָּמָה הָסֵם גִּבִּי חֵי
דִּי פִי” אִי כִרְבִּי דְּלֹאֵר בְּהַשְׁלָה רִבָּה (וְלִקְרָן דִּי כֵּסֶף: מִנִּין
דִּי מְמֹר לֹא כְּסוּמָל דְּמַסְכָּה לִי אִי לְהִיבִי בְּקִדּוּשִׁין
דִּידֵה בְּשָׁלוֹן הוּיָה וְזִין נִפְקָא לֹא דְּלִמְרִין דְּהָאוֹמֵר כְּדִקְדָּמָה
לֹא אִשְׁלִי לְמִ”ד לֵלָה תַפְסִי בְּהִי קִדּוּשִׁין וְכָל מִקּוֹס
דִּי” (וְעִלִּי דִי שוֹ: קִדְּבֵי עֲלִמְרִי יִמְנָה לְשׁוֹךְ בְּקִל וְחוֹמֵר
קִמְן וְשׁוּמָל מַסְפָּקָה לִי אִי לֵלָלוֹ הוּא דְּלֹאֵר וְהוּיָה אִי
לְחֵלָה: **מִשְׁנֵי** מִיָּד. פִּי” שֵׁלָה לְהַיּוֹר דְּחֵשֶׁה
וְלִקְרָן דִּי פִי: דְּבִקּוּטָה וְדִלִּי תַפְסִי קִדּוּשִׁין וְלֹא פִלְגִי
זֶה וְלֹא נְמִי דְּאִוְרִימָא וְזִית לֹא כְּמוֹבִי בִי” וְהִיטֵּי עַל
בְּפִרְקָה עֲרִי מִסְכָּה (קִדּוּשִׁין דִּי פִי: עַמָּה) נְמִי שְׁמַעַל לְדִלּוּת לֹא
בֵּין לְקֶרֶף דְּרַךְ הוּיָה אִסְפֵּרָה מוֹרֵה וְזִית בְּסוֹף הָאוֹמֵר בְּקִי
כִּי” דְּכִי תַחֲשִׁין מוֹיִתָּה וְסוֹטָה נִפְקָא לָן מִקְרָא לְדִלּוּת
וְלִקְרָן וְזִית עוֹשֶׂה וְזִין עוֹשֶׂה מְמֹרִים יוֹרֵל דֵּלָה בְּעִי לְאִקְרָא
וְסוֹטָה וְנוֹעֵל יוֹרֵל דֵּלָה כְּמוֹבִי בִי תַחֲשִׁין נוֹעֵל כְּדִקְדָּמָה
בְּעִי דְּמַסְכָּה וְזִין לֹא מְמֹר מִדְּאִוְרִימָא מִדְּרַבְּנִין מִיָּה
בְּעִלְיָן וְיִשְׁלַח וְאִחֲרִי בִּי בְּעִלָּה דְּהוֹלֵר מְמֹר וְתַלָּא
כִּי שֵׁלָה חוֹטֵה תַחַח בְּעִלָּה וְעוֹד דְּכִרִּישׁ יֵשׁ מוֹתֵרוֹת וְלִקְ
מְמֹר אִשְׁלִי מִדְּרַבְּנִין לֹא מְרַבָּל לִיֵּה כְּדִקְדָּמָה הָסֵם גִּבִּי חֵי
דִּי פִי” אִי כִרְבִּי דְּלֹאֵר בְּהַשְׁלָה רִבָּה (וְלִקְרָן דִּי כֵּסֶף: מִנִּין
דִּי מְמֹר לֹא כְּסוּמָל דְּמַסְכָּה לִי אִי לְהִיבִי בְּקִדּוּשִׁין
דִּידֵה בְּשָׁלוֹן הוּיָה וְזִין נִפְקָא לֹא דְּלִמְרִין דְּהָאוֹמֵר כְּדִקְדָּמָה
לֹא אִשְׁלִי לְמִ”ד לֵלָה תַפְסִי בְּהִי קִדּוּשִׁין וְכָל מִקּוֹס
דִּי” (וְעִלִּי דִי שוֹ: קִדְּבֵי עֲלִמְרִי יִמְנָה לְשׁוֹךְ בְּקִל וְחוֹמֵר
קִמְן וְשׁוּמָל מַסְפָּקָה לִי אִי לֵלָלוֹ הוּא דְּלֹאֵר וְהוּיָה אִי
לְחֵלָה: **מִשְׁנֵי** מִיָּד. פִּי” שֵׁלָה לְהַיּוֹר דְּחֵשֶׁה
וְלִקְרָן דִּי פִי: דְּבִקּוּטָה וְדִלִּי תַפְסִי קִדּוּשִׁין וְלֹא פִלְגִי
זֶה וְלֹא נְמִי דְּאִוְרִימָא וְזִית לֹא כְּמוֹבִי בִי” וְהִיטֵּי עַל
בְּפִרְקָה עֲרִי מִסְכָּה (קִדּוּשִׁין דִּי פִי: עַמָּה) נְמִי שְׁמַעַל לְדִלּוּת לֹא
בֵּין לְקֶרֶף דְּרַךְ הוּיָה אִסְפֵּרָה מוֹרֵה וְזִית בְּסוֹף הָאוֹמֵר בְּקִי
כִּי” דְּכִי תַחֲשִׁין מוֹיִתָּה וְסוֹטָה נִפְקָא לָן מִקְרָא לְדִלּוּת
וְלִקְרָן וְזִית עוֹשֶׂה וְזִין עוֹשֶׂה מְמֹרִים יוֹרֵל דֵּלָה בְּעִי לְאִקְרָא
וְסוֹטָה וְנוֹעֵל יוֹרֵל דֵּל

שזינתה וקיימא לן דאסורה לבעלה
קיים אשר הוטמאה (דברים כד) לרבות
למאן היא מודה בה רבי עקיבא דפליג
ר' גרשמו וקאמר דהולד ממזר אע"ג

ללא חייבי לאוין דשאר הוא הכה חזק
לאין ילד ממזר וכל שכן לאידך רבי
עקיבא בר פלוגתא דשמעון החמיני
לא היו ממזר משום דטוטה לאו מחייבי
לאוין דשאר היא: רבא דפסי ב' עובדי
קידושין. לאשה דאף לאחר שזימה
לא פקעו מינה קידושיה הראשונים:
דבא דכתיב ופני דברה עליו. התי
לאון הייה קידושין עליו: שומרה
בס. (א) לאחד מן השוק לרבי חליה
שזין יולד ממזר. ואפילו לרבי עקיבא
דפליג אדרבנן במתני' וטעמא משום
דקידושין מופסין בה מדאפקיה רחמנא
ללא דירה בשלום הויה דכתיב וברחם
ה' לא תהיה בן הים היא ודא קאמר
לא תהיה אשת הים לא תתקדש אשת
המת בקדושין לאיש וז' אלנות קדושין
תפסי בה: ואכ"י מספקא ליה. התי
לא תהיה לאיש וז': פ' כרבי. דאמר
ברקא האשה דבה (ולקמן פ' צ"ג) מנין
אני חייבין חייבין חייבין חייבין

[illegible]

יה וזה נפשי. ומשום הכי אינש
ישראל עם טמא שמים מדעתו שלא
היה דמיון ואומר או כי נדמיני:
ואייר. וכסבורים לראות ולא ראו
המאירה וידע שלא ראהו בפניו:
שני

דשאר פ' מ"ו דולא יגלה שמעין
דשאר לאין דפירשתי אלל חכמים
ז' ה' ממזר נמי מיבמה לשוק א"ע
י' דלף לאחר זיגרה לא פשטי מיה
קידושין דגס' וכן ברוב ספרים
ו' ל'אסה דמוקמין ב"ק (לעיל יא' וסא)
ז' א' איה לא מבויה אי לאו דקאמר
ד' במחזיר סוטה אחר גיטשה דל'
מע לשון הויה דקאמר וטעניה מודים
ז' (ד' סא. וסא) וד' עקיבא כ' הייין
ל'אסה א"כ היי מוקי לא ב'למנה
ב'סוטה חכמי דשואה שמעם שיה
א' מביי כ' תהיו לכו א"כ ב'נעול

יו ממזר מידי דהו' (לקמן פז) אלא
(ומה ואין ראה להם קנסה כי
ד' פה: (סז) קאמר גבי קוטה למי
(א' א') א' ברב א' בשאמל. מתוך
קדושין חופסין יבמה שאמר לא
בדקאמר רב לא לקומי ללא הוא
(ד' פה: (סז) מאי יבמה שהיא בלא
יב יבמה לשוק חייבי לאין ואחם
למה משמע להרא' לא ואומר רבי
חיה (דקרא' ו) או לאשמעינן דלק
אין וראו א' אביו שאמר (אחם דהו'

מסורת הש"ס

[illegible]

הנהגות הב"ח

(6) רש"י ד"ה שמעתי
 יום שנשאה אחד מן
 וכו' נחמתימן דמחזיר
 גרושתו
 ועמל:
 (3) רש"י ד"ה (נעמד)
 הקדוש: הכל מרים וכו'
 מידי דהו אעבוד מוכס
 ועבד ס"י: (2) ד"ה אי כרז
 וכו' אורחיה דקרא
 לקי
 אלאשמעינן
 קרדושין או אתי נמי
 לאשמעינן דלא תפסי
 קרדושין ס"י:

הגהות מהר"ב

[illegible]

נוס' חד מקמא

ליבמתו והלכה וזמרה
ותשאת וכו' תצא מזה ומה
וכל הדרכים האלו כה וכו'
ובפרק האשה רבה נמי תנן
בהדיא ריש ממזר מיבמה
אלא ודאי אליבא דרבי
דברייא דלא בעי שאר
יש ממזר מיבמה ומתני'
בפרק הזורק ובפ' אשה
רבה אליבא דר' עקיבא
דממזרי דבעי ודברייא